

lig, dersom han nu paa Grundlag af, hvad der saaledes er fremkommet, vil nedsætte en Kommission til Undersøgelse af Forholdene paa Kunstakademiet. Ganske vist maa jeg med det samme sige, uden at vide, hvorledes Ministeren ønsker at sammensætte Kommissionen, at hvis man vil have, at Kritikken skal have Lejlighed til at udfolde sig med tilstrækkelig Styrke og altsaa med den Virkning, som Rigsdagen her maa forlange, idet Rigsdagen jo ogsaa selv skal være repræsenteret i Kommissionen, maa Oppositionen, der skal repræsenteres i Kommissionen, være af en saadan Beskaffenhed, at man intet Øjeblik tvivler om dens Karakter, thi jeg har hørt, at man vil have Oppositionen repræsenteret i Kommissionen. Er dette ikke — jeg spørger foreløbig blot —, er dette ikke Camouflage? Er det ikke en formentlig Opposition, indenfor hvilken der sidder saa mange, som støtter den nuværende Ordning, at man ikke kan betragte Oppositionen som en virkelig Opposition, og vil den rigtige Opposition, den, som man burde høre, ikke være disse unge, der har rejst Kampen indenfor Akademiet og krævet nye Læremetoder, nye Forhold og anden Undervisningsplan? Jeg turde formode, at det, at man vilde henvise til, at der ikke var nogen Organisation, ikke nogen Forening, har mindre paa sig, da det fremfor alt kommer til at dreje sig om, at man faar en Kritik udtalt, som kan virke gavnligt, naar Kommissionen er nedsat. I øvrigt er det jo mindre væsentligt, om det drejer sig om hundrede unge, der har en Organisation, som maaske er uden Love, eller det er en Organisation med Formand og Bestyrelsesmedlemmer, naar blot denne Sammenslutning af misfornøjede, af Folk, der kræver Forandringer, virkelig er i Stand til at tilføre Kommissionen Oplysninger, der kunde virke forbedrende paa Forholdene paa Kunstakademiet. Idet jeg altsaa maa udtale min Paaskønnelse af, at den højterede Minister agter at nedsætte en saadan Kommission til Undersøgelse af Forholdene paa Kunstakademiet, vil jeg dertil knytte Haabet om, at denne Kommission maa vise sig at være stærk nok til i Kraft af sin S sammensætning og sin Kritik at kunne øve en heldig Indflydelse paa de Forhold, som vi her diskuterer og ønsker at faa rettet, naar det oplyses, at Forholdene paa Kunstakademiet i Virkeligheden er saa gammel-dags, at der trænges til en ny Ordning.

Med disse Ord skal jeg anbefale Nedsættelse af en saadan Kommission.

J. Oskar Andersen: Den foregaaende Taler (A. C. Meyer) sigtede til, at jeg ved Finanslovbehandlingen havde fremdraget dette Spørgsmaal om Kunstakademiet; det interesserer mig derfor meget, at man nu ved Samraad med Ministeren har forhandlet om Nedsættelsen af en saadan Kommission. Jeg lyste den Gang efter en Kommission, og der blev lovet, at en saadan Kommission skulde komme; men der er altsaa gaaet temmelig lang Tid siden. Jeg maa tilstaa, at som Forholdene i Kunstverdenen stadig synes at være, synes det mig paa høje Tid at faa en Kommission nedsat. Fra den Side, hvorfra man skulde vente det, Kunstakademiet, har man jo ikke mærket noget som helst til, at man ønskede at gøre sig gældende overfor de Fænomener i den kunstneriske Verden, som jeg kan sige, at vi fra en stor Del af det danske kunstinteresserede Publikums Side med Rædsel har været Vidne til. Der blev nævnt et Billede — jeg ved ikke, om det skal forestille Venus — som en hel Del ærede Medlemmer har set. Det forekommer mig imidlertid, at det er et Billede, der vidner om en saadan Forraaelse baade i Tankegang og i kunstnerisk Opfattelse; at man meget vel kan sige, at der er Grund til at skride ind mod den Slags Fænomener. I det hele taget har der som bekendt været Tale om Dysmorfisme og andre Udtryk for den Kunst, der har været fremme, saa man kunde vente, at der fra Kunstakademiet var kommet en Meningstilkendegivelse; der viste, at man tog Afstand derfra. Men tværtimod forekommer det mig, at man fra den Side ikke vil tage Afstand. Jeg vil minde om, at vi paa den sidste Kunststudstilling saa et Billede, der var præmieret, og som forestillede Venus med Amor, et Billede, som i høj Grad maatte forfærde en som et Udtryk for, hvad man altsaa fra autoritativ Side opmuntrer ved at tildele Præmie. Derfor forekommer det mig at være af stor Betydning, om der kunde blive taget fat paa den Sag, navnlig da det i saa høj Grad drejer sig om den Kritik, der har været fremme med Hensyn til Undervisningen. Jeg maa der ganske slutte mig til, hvad der nu fra to Sider er udtalt, at det vil være af stor Betydning, at den Kommission, der bliver nedsat, bliver sammensat paa en saadan Maade,